

Hans Majestæt Keiseren af Rusland høimodigt overdragne Brug af Gottorpernes Arvepræntioner til Lehnshertugdømmet Holsteen; det er paa denne Maade, at det Hele vil vedblive at være samlet. — Jeg troer, at man ogsaa kan benytte den hidtil bestaaende Rets-tilstand til at vise, hvor urigtig den Argumentation er, ifølge hvilken Londonertractaten logisk skulde medføre en Ophævelse af Kongelovens Arvesølge. Naar man vil see bort fra de Indvendinger, der kunne gjøres imod Gyldigheden af de gottorpiske Præntioner, og forudsætte, at de ere gyldige, kan man dog aldeles correct og rigtigt sige, at den fra Frederik den Tredie nedstigende Mandstamme alene er berettiget til at arve hele Monarchiet, at den alene er berettiget til at arve Totaliteten af de Lande, der nu ere forenede under Kongen af Danmarks Scepter; det er en aldeles rigtig Sætning efter de bestaaende Arveregler. Men naar Nogen nu vilde gaae hen og slutte herfra saaledes: altsaa finder der ingen cognatist Arvesølge Sted i Monarchiet; thi kun Mand af Mand er jo berettiget til at arve Totaliteten af disse Lande, saa vilde Enhver dog strax ved den haandgribeligste Virkelighed kunne lade sig overbevise om, at denne Argumentation er urigtig. Den logiske Modsatning er kun, at Dvinderne ere udelukkede fra at arve Totaliteten af disse Lande, men paa ingen Maade, at den qvindelige Arvesølge ogsaa skulde være udelukket i enhver Deel af disse Lande. Det hænger altsaa meget godt sammen, at alene den mandlige Arvesølge er gjældende for det Hele, men at der, naar Mandstammen er

uddøet, subsidiairt er en qvindelig Arvesølge for en Deel af Monarchiet; og Andet staaer der slet ikke i Londonertractaten. Naar der deri tales om den nye Mandstamme, som den, der alene, med Udelukkelse af Dvinderne, skal arve det hele Complex af Lande, saa udelukker dette paa ingen Maade Bevarelsen af en subsidiair qvindelig Arvesølge i en Deel af Monarchiet for det Tilfælde, at denne Mandstamme skulde uddøe (Hør!). Min ærede Collega henholdt sig ogsaa til og argumenterede fra Londonertractatens Art. 2. Den indeholder virkelig ikke det Mindste, som kan berettige til at antage, at den qvindelige Arvesølge skulde ophæves; den indeholder blot ganske simpelt, at, naar der skulde opstaae Sandsynlighed for, at den glücksborgiske Mandstamme skulde uddøe, saa kan den regjerende Konge henvende sig til de vedkommende Magter, for muligens — det er ikke udtalt som Noget, der nødvendigt skal see — ved deres Hjælp at faae et Arrangement bragt istand ligesom nu, hvor ved Landene kunde holdes samlede, nemlig, hvorledes Holsteen kan holdes samlet med det øvrige Monarchie. Hvorledes man ved nogen holdbar logisk Argumentation kan komme til at sige, at den cognatist Arvesølge herved nødvendigviis er ophævet, forstaaer jeg virkelig ikke. Iøvrigt er Londonertractatens Forklaring i sig selv tydelig nok, om man ogsaa tager den ganske alene; men det er dog ikke en rigtig Fremgangsmaade at tage den isoleret; den maa tages i Forbindelse med de foregaaende Acter, hvortil den ganske slutter sig og bliver da endnu klarere.